

การดูแลผู้ที่เป็นโรคจิตเภทส่งผลกระทบต่อผู้ดูแลทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และเศรษฐกิจ ความฉลาดทางอารมณ์ของผู้ดูแลผู้ที่เป็นโรคจิตเภทเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้ดูแลดำเนินชีวิตและดูแลผู้ที่เป็นโรคจิตเภทได้อย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษาเชิงพรรณานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของผู้ดูแลผู้ที่เป็นโรคจิตเภททั้งโดยรวมและรายด้าน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ดูแลผู้ที่เป็นโรคจิตเภทที่พาผู้ป่วยมารักษาหรือมารับยาที่แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์ ในเดือน มีนาคม ถึง เดือน เมษายน 2545 จำนวน 342 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย ข้อมูลส่วนบุคคลและแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์สำหรับประชาชนไทยอายุ 12-60 ปี ที่พัฒนาโดยกรมสุขภาพจิต (2544) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษา พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมของกลุ่มตัวอย่างช่วงอายุ 18-25 ปี มีคะแนนอยู่ในระดับปกติและสูงกว่าเกณฑ์ปกติ ร้อยละ 50.00 เท่ากัน และกลุ่มตัวอย่างช่วงอายุ 26-60 ปี มีคะแนนความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในระดับปกติ ร้อยละ 63.69 สำหรับความฉลาดทางอารมณ์รายด้านของกลุ่มตัวอย่างช่วงอายุ 18-25 ปี ด้านดี มีคะแนนอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ปกติ ร้อยละ 60.71 ส่วนด้านเก่ง และด้านสุข มีคะแนนอยู่ในระดับปกติ ร้อยละ 67.86 และ 75.00 ตามลำดับ ซึ่งจะแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างช่วงอายุ 26-60 ปี ที่พบว่าคะแนนทุกด้านอยู่ในระดับปกติ ร้อยละ 51.59, 61.46 และ 69.11 ตามลำดับ

ข้อมูลที่ได้จากการศึกษานี้สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนเพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมความฉลาดทางอารมณ์ให้กับผู้ดูแล เพื่อลดผลกระทบที่จะเกิดกับผู้ดูแลซึ่งจะนำไปสู่คุณภาพการดูแลต่อไป